

8.73x13.36	1	עמוד 11	הארץ - כותרת	09/04/2023	85678877-6
בנימין זאב הרצל - בהקשר לצינון - 80790					

מכתבים למערכת הארץ

די להקרבת קורבנות

בתגובה על "נאמני הר הבית חשבו שבן גביר יעניק להם את המפתח לבית המקדש. הם עדיין מחכים", מאת ניר חסון ("הארץ", 3.4)

תיאור ה"טקס" של שחיטת הגדי כ"זבח פסח" ודבריו של פרופ' הלל וייס, שזה היה "טקס יפה ומרומם", מעוררים חלחלה ובחילה, גם אצל מי שאינם צמחונים או טבעונים. כדאי לזכור את ההיסטוריה: הכבלים והיוונים והרומאים ויתר העמים העתיקים החשיבו מראה בעלי חיים נשחטים ומכותרים ליפה ומרומם, ולמקרב את קהל המאמינים אל האל או האלים. אולם היהדות עברה משבר קשה עם חורבן בית המקדש בירושלים, אשר לפי אמונתה היה המקום האחד והיחיד שבו מותר להקריב קורבנות. מתוך המשבר הזה יצאה מהפיכה אדירה בסדרי הפולחן: תפילה משותפת החליפה את הקורבן כדרך המרכזית להתקרב אל האלוהות. ליהדות זכות היוצרים על המהפיכה הזאת וממנה למדו הנצרות והאיסלאם. וכך, גם אם בתי המטבחיים לא עברו מן העולם, שוב אין הם נחשבים כמקומות קדושים ומעשה השחיטה שוב איננו נחשב כפעולה פולחנית נעלה ומרוממת.

והנה באה חבורה של יהודים בישראל שנת 2023, ומנסה להחזיר אותנו צעד ענק לאחור, אל נוהגים ברבריים ומתועבים, שמזמן השארנו מאחורינו, והעולם כולו הלך בעקבותינו. אפילו אילו היה מקום המקדש ריק ופנוי, ואפשר היה לבנות שם בית מקדש בלי שום עימות עם העולם המוסלמי, עדיין הרעיון לחזור אל שחיטה פומבית של בעלי חיים היה רעיון מתועב ומגעיל, שיש לדחות אותו על הסף. אגב, בספרו "אלטנוילנד", חוזה בנימין זאב הרצל את בניית בית המקדש, אך זה נכנה במקום אחר בירושלים, בלי לפגוע במסגדים המוסלמיים, ובבית המקדש הזה אין זכר להקרבת קורבנות אלא נערכות בו תפילות המוניות בהדר ופאה בכך, כמו בדברים אחרים, מדינת ישראל שבמציאות נופלת בהרבה מן החזון האידיאלי של מייסד התנועה הציונית.

אדם קלה, חולון